

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 ΤΕΥΧΟΣ 178ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 | ΤΕΥΧΟΣ 178ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ 2589

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ

Τηλ. 27310 26580

Fax 27310 26581

www.immspartis.gr

email: info@immspartis.gr

imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ

Τριακοσίων 48, Σπάρτη

τηλ. 27310 81253

info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Δώστε μου ένα εύρω και θά μείνουν και ρέστα».....23

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Εύσταθίου

Θέματα Λατρείας

Ίκετήρια δέηση στην Θεία Λειτουργία.....25

Θεοφ. Ήπισκόπου Άνδρούσης κ. Θεοκτίστου

Οί Πατέρες στον σύγχρονο κόσμο

Ή άληθινή τροφή26

Άρχιμ. Έφραΐμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τής Ήρᾶς Μονής

Άγιων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Προσεγγίσεις και προβληματισμοί

Γεννημένοι... «δολοφόνοι».....27

Άρχιμ. Πορφυρίου Κονΐδη, Καθηγουμένου

τής Ήρᾶς Μονής Άγιων Άναργύρων Πάρνωνος

Νεανικοί Άγκυροβολισμοί

Τό τέλος τής άρχής29

Νικόλαου Ζαχαράκη, Ήποψηφίου Διδάκτορος Πανεπιστημίου Ήωαννίνων

Σύγχρονες Μορφές Γερόντων και Άσκητῶν

Ό Άγιασμένος Γέροντας Πορφύριος

Ό διορατικός και ίαματικός.....31

Όσιολ. Ήεροδιακόνου π. Εύσεβίου Ρασισιᾶ

Τήν διακονίαν σου πληροφόρησον

Ήδρυμα Περιθάλψεως Ήλικιωμένων και Άτόμων μέ Ειδικές

Άνάγκες «Ό Άγιος Άθανάσιος» Νεαπόλεως33

Άπό τή ζωή τής τοπικής Έκκλησίας

Γεγονότα - Σχόλια35

Χρονικά Ήρᾶς Μητροπόλεως39

«Δώστε μου ένα ευρώ καί θά μείνουν καί ρέστα»

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εύσταθίου

Η οικονομική κρίση έδημιούργησε τεράστια προβλήματα σ' όλα τά νοικοκυριά τῶν Ἑλλήνων.

Όλοι οἱ συνάνθρωποί μας πού ζοῦν στήν ἀθάνατη χώρα μας, πού δυστυχῶς τά τελευταῖα χρόνια διασύρθηκε σ' ὅλη τήν Εὐρώπη καί ὄχι μόνο, συνεχῶς προβληματίζονται, ζοῦν μέ τήν ἀγωνία τῆς ἐπόμενης ἡμέρας καί προσπαθεῖ ὁ καθένας μέ τόν τρόπο πού τόν ἐκφράζει νά διαμαρτυρηθεῖ.

Αὐτή ἡ κρίση δημιουργεῖ καί στή λειτουργία τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας προβλήματα, πού ἔχουν ἐπιπτώσεις ὄχι μόνο στήν καλή λειτουργία τους, ἀλλά καί σ' αὐτή ἀκόμη τήν ὕπαρξή τους.

Ἡ φτώχεια πού ἔπληξε ἀκόμη καί τούς ἀνθρώπους πού βοηθοῦσαν καί συμπαρίσταντο ἠθικά καί ὑλικά στό φιλανθρωπικό καί κοινωνικό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἡ ἀνησυχητική μείωση τῶν ἐλάχιστων ἐνοικίων γιά ἐκεῖνα τά Ἰδρύματα πού εἶχαν κάποια ἀκίνητη περιουσία καί ἡ ἀδικαιολόγητη καθυστέρηση τῆς καταβολῆς τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν (ἔχουν νά ἐξοφλήσουν τίς ὑποχρεώσεις τους 11 μήνες), κυριολεκτικά μᾶς ἔχουν φέρεи σέ ἀφάνταστα μεγάλη δυσκολία.

Ἡ σκέψη μας, ὅτι ἡ ἀγάπη δέν μπορεῖ νά περιορίζεται στά λόγια, οὔτε ἀκόμη νά ἐκφράζεται μέ τήν προσφορά μέρους ἀπό τό περίσσευμά μας, ἀλλά, ὅτι πρέπει νά συνδέεται καί μέ τή θυσία, μᾶς ὀδήγησε στήν ἀπόφαση νά συντάξουμε αὐτό τό κείμενο μέ ἀπλότητα, μέ σοβαρότητα καί ἐγκαρδιότητα καί νά τό στείλουμε στά πρόσωπα πού συνδέονται μαζί μας μέ φιλία, μέ πνευματική συγγένεια καί μέ συνεργασία πολλῶν ἐτῶν καί νά τούς εἰποῦμε: **«Δώστε μου ένα ευρώ καί θά ἔχουμε καί περίσσευμα»**. Καί ἐξηγοῦμαι.

Στή Μητροπολιτική μας περιοχή κατοικοῦν 60.000 Λάκωνες. Ἄν ἀφαιρέσουμε ἀπό τόν ἀριθμό αὐτό 20.000 πού θά εἶναι ἡ πολύ μικρά παιδιά ἢ τελείως «ἀνάργυροι», μᾶς μένουν 40.000. Ἄν ὁ κάθε ἕνας προσφέρει γιά τήν ἐνίσχυση καί συντήρηση τῶν 13 Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἕνα ευρώ τήν ἡμέρα θά ἔχομε 40.000 ευρώ τήν ἡμέρα καί 1.200.000 ευρώ τόν μήνα.

Τά ἔξοδα τῶν Ἰδρυμάτων εἶναι περίπου 700.000 ευρώ μηνιαίως. Καταλαβαίνετε λοιπόν, ὅτι μέ τήν προσφορά τοῦ ἑνός ευρώ τοῦ καθενός μας θά ἔχομε καί περίσσευμα.

Πιστεύω πώς δέ θά παρεξηγήσετε τή σκέψη μου, ἂν πάρετε τή θέση μου.

Εὐχομαι νά σᾶς βοηθήσει ὁ Θεός νά ὑλοποιήσετε τή θερμή παράκλησή μου, πού θά

Πόσο συγκλονιστικά είναι τά λόγια μιᾶς μάννας πού ἔκανε θετά παιδιά της δυό ἄτομα παιδιά μέ ειδικές ανάγκες: «Ὁ Θεός μᾶς ἐπιλέγει νά ὑπηρετήσουμε ἐδῶ στή γῆ τούς ἀγγέλους Του.» !

Μακάρι νά σκεφθοῦμε ὅλοι, ὅτι, βοηθῶντας τούς «ἀγγέλους» Του ἐδῶ στή γῆ, βεβαιωνόμαστε, ὅτι πραγματοποιοῦμε τό ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Ὅλοι μαζί μπορούμε. Ὁ κάθε ἀνήμπορος δέν εἶναι βαρὺς γιατί εἶναι ἀδελφός μας.

βοηθήσει νά συνεχίσουμε τήν προσφορά στους ἀνήμπορους ἀδελφούς μας.

Εὐχομαι νά συντελέσετε καί μέ ἄλλους τρόπους πιό ἀποδοτικούς πού σεῖς θά ἐπιλέξετε, ὥστε νά μή μείνουν στό δρόμο, οὔτε οἱ τρόφιμοι τῶν Ἰδρυμάτων, πού δέν ἔχουν οὔτε σπίτι, οὔτε συγγενεῖς οἱ περισσότεροι, ἐκτός ἀπό τό ἄρρωστο καί ἀνάπηρο σῶμα τους, οὔτε οἱ ἐργαζόμενοι, πού ὅλα αὐτά τά χρόνια τά εὐλογημένα πού πέρασαν, ἔδωσαν ὅ,τι ὠραῖο εἶχε ἡ ψυχὴ τους, γιὰ νά ὑπηρετήσουν τόν ἄρρωστο, τόν κατάκοιτο, τόν ἄστεγο, τόν μοναχικό, τόν περιφρονημένο.

Εὐχομαι νά ἔχετε χαρά, ἀλλά νά γνωρίζετε, ὅτι τή χαρὰ τήν ἔχουμε μόνο ὅταν τή δίδουμε.

Εὐχομαι ἀκόμη νά συνειδητοποιήσουμε τήν ἀλήθεια, ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός ἐπιλέγει τούς φιланθρώπους.

Πόσο συγκλονιστικά εἶναι τά λόγια μιᾶς μάννας πού ἔκανε θετά παιδιά της δυό ἄτομα παιδιά μέ ειδικές ανάγκες: «Ὁ Θεός μᾶς ἐπιλέγει νά ὑπηρετήσουμε ἐδῶ στή γῆ τούς ἀγγέλους Του.» !

Μακάρι νά σκεφθοῦμε ὅλοι, ὅτι, βοηθῶντας τούς «ἀγγέλους» Του ἐδῶ στή γῆ, βεβαιωνόμαστε, ὅτι πραγματοποιοῦμε τό ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Ὅλοι μαζί μπορούμε. Ὁ κάθε ἀνήμπορος δέν εἶναι βαρὺς γιατί εἶναι ἀδελφός μας.

Σημείωση: Τόν καρπό τῆς ἀγάπης σας μπορεῖτε νά στείλετε ἢ στό κάθε Ἰδρυμα χωριστά ἢ στό γενικό λογαριασμό «Εὐαγγῆ Ἰδρύματα Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης» (**ἀριθμ. Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: 468/296074-59**) μέ σαφῆ τή διεύθυνσή σας καί θά σᾶς ἀποσταλεῖ ἡ ἀπόδειξη μέ εὐχαριστήρια ἐπιστολή.

Ίκετήρια δέηση στήν Θεία Λειτουργία

Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Θεοκτίστου

«**Θ**υμήσου Κύριε, τό λαό πού στέκεται ὀλόγυρα καί ἐκείνους πού δικαιολογημένα ἀπουσίασαν (ἀπό τή Λειτουργία) καί ἐλέησε αὐτούς καί ἐμᾶς σύμφωνα μέ τό πλούσιο ἔλεός Σου. Γέμισε τίς ἀποθήκες τους μέ κάθε ἀγαθό, διατήρησε τούς συζυγικούς δεσμούς τους μέ εἰρήνη καί ὁμόνοια, ἀνάθρεψε τά νήπια, παιδαγωγήσε τήν νεότητα, στήριξε τά γηρατειά, παρηγόρησε τούς μικρόψυχους(δειλοῦς), μάζεψε τούς διασκορπισμένους, ἐπανάφερε τούς πλανημένους καί ἔνωσέ τους μέ τήν Ἁγία Σου Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία.

Ἐλευθέρωσε ὅσους μαστίζονται ἀπό ἀκάθαρτα(πονηρά) πνεύματα, συντρόφευσε στό ταξίδι αὐτούς πού ταξιδεύουν στή θάλασσα, συνόδευσε αὐτούς πού ὁδοιποροῦν, προστάτευσε τίς χῆρες, υπεράσπισε τά ὄρφανά, ἐλευθέρωσε τούς αἰχμαλώτους, θεράπευσε τούς ἀσθενεῖς. Θυμήσου, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκείνους πού βρίσκονται στά δικαστήρια καί στά καταναγκαστικά ἔργα μέσα στά μεταλλωρυχεῖα καί στίς ἐξορίες καί σέ πικρές δουλεῖες καί σέ κάθε θλίψη καί ἀνάγκη καί δύσκολη περίσταση, καθῶς καί ὅλους πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τή μεγάλη Σου εὐσπλαχνία καί αὐτούς πού μᾶς ἀγαποῦν, καί ἐκείνους πού μᾶς μισοῦν, καί αὐτούς οἱ ὅποιοι παράγγειλαν σ' ἐμᾶς τούς ἀναξίους νά προσευχόμαστε γί' αὐτούς. Θυμήσου, Κύριε ὁ Θεός μας καί ὅλο το λαό Σου καί νά ἐκχύσεις σέ ὅλους μας τό πλούσιο ἔλεός Σου, παρέχοντας σέ ὅλους τήν ἐκπλήρωση τῶν αἰτημάτων, τά ὁποῖα ἀποβλέπουν στή σωτηρία. Ἐπίσης καί

ἐκείνους, τούς ὁποίους δέν ἀναφέραμε, γιατί δέν τούς ξέρουμε ἢ γιατί τούς λησμονήσαμε ἢ γιατί εἶναι πάρα πολλά τα ὀνόματα, θυμήσου τούς Σύ, ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος γνωρίζεις τήν ἡλικία καί τό ὄνομα καθενός, γνωρίζεις τόν καθένα ἀπό τότε πού ἦταν στήν κοιλιά τῆς μητέρας του. Γιατί Σύ, Κύριε, εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ὁ σωτήρας αὐτῶν πού ἀντιμετωπίζουν τρικυμίες, τό λιμάνι αὐτῶν πού ταξιδεύουν στή θάλασσα, ὁ γιατρός τῶν ἀσθενῶν. Σύ ὁ ἴδιος νά γίνεις τά πάντα γιά ὅλους, Σύ πού γνωρίζεις τόν καθένα καί καθετί πού ζητεῖ, τήν οἰκογένεια καί τίς ἀνάγκες της. Σῶσε, Κύριε, τήν πόλη(ἢ τή μονή) αὐτή καί κάθε πόλη καί χώρα ἀπό πείνα, ἐπιδημία, σεισμό, καταποτισμό, πυρκαγιά, σφαγή, ἐπιδρομή ἀλλοφύλων καί ἐμφύλιο πόλεμο».

Πραγματολογικές Παρατηρήσεις:

1) Περικοπῆ ἀπό τήν ἱκετήρια δέηση τῆς Λειτουργίας πού ἀποδίδεται στόν Μέγα Βασίλειο. Ἡ δέηση αὐτή γίνεται ἀπό τόν ἱερέα μετά τήν Ἐπίκληση καί τόν Καθαγιασμό τῶν Τιμίων Δώρων.

2) Ἡ ἱκετήρια αὐτή δέηση φανερώνει ὅτι ἡ Θ. Λειτουργία δέν ἔχει μόνο οὐράνιο καί μυσταγωγικό χαρακτήρα, ἀλλά ἐνδιαφέρεται καί γι' αὐτές τίς ὑλικές, βιολογικές, κοινωνικές καί πολιτειακές ἀξίες, ἀντιμετωπίζοντας μέ στοργή ἀκόμη καί τίς ὑλικές ἀνάγκες τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογένειας, τῆς κοινωνίας καί τῆς πολιτείας.

Ἡ ἀληθινή τροφή

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

«**Κ**αί ἠλλάξαντο τήν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον» (Ψλμ. ρε', στίχ. 20).

«καί ἄλλαξαν τόν ἀληθινὸ Θεὸ πού ἦταν ἡ δόξα καί τό σέμνωμά τους, μέ εἶδωλον μοσχαριουῦ πού τρέφεται μέ χόρτα».

Οἱ στίχοι αὐτοὶ εἶναι παρμένοι μέσα ἀπό τό βιβλίον τῶν Ψαλμῶν τοῦ Δαυΐδ καί περιγράφουν τήν πορεία τῶν Ἰσραηλιτῶν στήν ἔρημο καί τήν ἀπομάκρυνσή τους ἀπό τόν ἀληθινὸ Θεό.

Αὐτό φυσικά, ὅταν τό ἀκοῦμε, μᾶς φαίνεται πολὺ παράξενο, ἀλλόκοτο καί ὑπερβολικό. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια διαχρονική. Μήπως καί ἐμεῖς σήμερα δέν κάνουμε ἀκριβῶς τά ἴδια μπροστά στίς δυσκολίες τῆς καθημερινότητας; Προσκυνοῦμε τά εἶδωλα καί ξεχνοῦμε τόν Δημιουργό μας. Προτιμοῦμε νά τρώμε σανό καί ὄχι ψωμί, νά πίνουμε βρώμικο λασπωμένο νερό καί ὄχι ἀπό τήν πηγὴ. Μήπως κάτι συμβαίνει ἐσωτερικά μέσα μας;

Οἱ σοφοὶ Πατέρες τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας μᾶς δίνουν τήν λύση. Ὁ ἄνθρωπος μακριὰ ἀπό τόν Θεὸ ζεῖ μία βοσκηματώδη ζωὴ, ψάχνει ἀντικατάστατα τά ὅποια εἶναι σαθρά καί ψεύτικα. Γυαλίζουν, ἀλλὰ στό τέλος τόν προδώνουν.

Στὴν ἀρχὴ φαίνονται γλυκά, μετὰ ἀπό λίγο γίνονται πίκρα.

Δυστυχῶς ἐνὸς ζοῦμε στόν αἰῶνα τῆς τεχνολογίας, τοῦ πολιτισμοῦ, θεοποιήσαμε τήν ὕλη - τό κτίσμα καί ξεχάσαμε τόν Δημιουργό στόν ὅποιο ὀφείλουμε τά πάντα. Προσκυνοῦμε καί προβάλλουμε τήν ἄψυχη ὕλη καί δέν ἀσχολούμεθα καθόλου μέ τόν Κύριό μας. Καί πάλι στίς Ὡδές τοῦ Μωϋσέως ἀναφέρει «καί ἔφαγε Ἰακώβ καί ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνη καὶ ἐγκατέλειπε τόν Θεόν τόν ποιήσαντα αὐτόν» (Δευτ. Κεφ. 32).

Δηλαδή ἐγκαταλείπουμε τόν Θεὸ γιατί μᾶς πνίγουν τά ὑλικά ἀγαθά. Εἰσροή αἵματος, ἀπώλεια πνεύματος, ἔλεγε κάποιος σοφὸς γέροντας. Εὐκόλα ξεχνᾶμε, εὐκόλα ρέπουμε πρὸς τὴν ἁμαρτία. Χρειάζεται ἀγῶνας πνευματικὸς γιὰ νά σταθοῦμε στά πόδια μας. Ἀπαιτοῦνται θυσίες καί κόποι οἱ ὅποιοι θά φέρουν ἀποτέλεσμα μετὰ, μακροχρόνια. Νά πιστεύουμε μέσα μας ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερη ἀπὸ τό σῶμα. Κανένα ὑλικό πρᾶγμα δέν μπορεῖ νά ἐσαργυρώσει τὴν ψυχὴ μας, γιατί ὅλα εἶναι πρόσκαιρα καί ἔχουν ἡμερομηνία λήξεως. Οἱ πειρασμοὶ σέ καμμιά περίπτωση δέν εἶναι δυνατότεροι ἀπὸ τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται ζῆλος πνευματικὸς, διαφορετικά θά βουλιάξουμε μέσα στήν ἁμαρτία ἀμαυρώνοντας τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Ἰσραηλίτες ἀντάλαξαν τὴν Δόξα τοῦ Θεοῦ μέ ἓνα μοσχάρι τό ὅποιο ἔτρωγε χόρτα. Προσκύνησαν τό μοσχάρι καί βλασφήμησαν τόν ἀληθινὸ Θεό. Παραλογισμὸς καί μεγάλη ἀπιστία. Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου σκοτιζεται καί δέν μπορεῖ νά ξεχωρίσει τό ὑγιές ἀπὸ τό ἄρρωστο. Προδίδει τίς ἀρχές του γιὰ ἓνα πιάτο φαγητό. Νομίζει ὅτι τά ὑλικά ἀγαθά θά τοῦ ἐξασφαλίσουν εὐτυχία, διάρκεια χρονική, ἀσφάλεια. Πόσο ὅμως ἀπατάται! Ὅταν ἔρχεται ὁ κορεσμὸς, ἀρχίζει νά ἔχει μέσα του ἓνα μεγάλο κενό.

Οἱ ἄνθρωποι γεμίζουν καί ἱκανοποιοῦνται μόνο μέ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Κανένα ὑλικό πρᾶγμα στόν κόσμον δέν μπορεῖ νά μᾶς κάνει εὐτυχισμένους γιατί πολὺ ἀπλὰ ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ὅ,τι δέν ζυγίζει αἰωνιότητα, δέν ἔχει μέλλον, πνίγεται καί ἐξαφανίζεται μέσα στόν χρόνο. Ὅσο γρηγορότερα τό καταλάβουμε αὐτό, τόσο πιὸ σύντομα θά ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ πολλές ἐξαρτήσεις καί θά δώσουμε νόημα καί σκοπὸ στὴ ζωὴ μας.

Γεννημένοι... «δολοφόνοι»...

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρωνος

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ τίτλος πού ἐπιλέξαμε γιά τό ἄρθρο μας μπορεῖ νά σοκάρει μερικούς ἢ νά προβληματίσει κάποιους ἄλλους. Εἶναι τίτλος σκληρός ἂν ὀραθεῖ ἀνθρωποκεντρικά, μά καί ἀληθινός ἂν προσεγγιστεῖ πνευματικά... Εἶναι τίτλος πού ἀπορρέει ἀπό τήν πατερική, ἀσκητική καί ἀγωνιστική καθημερινότητα... Ἀπό τήν μαρτυρία τῆς ἀσκητικῆς παράδοσης τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μας πού δίνει αἷμα γιά νά λάβει πνεῦμα...

Εἶναι γεγονός ὅτι στίς μέρες μας ἔχουμε περιοριθεῖ στή καλλιέργεια ἐνός ἐξωτερικοῦ τύπου. Πέραν τούτου δέν ὑπάρχει φροντίδα καί μέριμνα γιά τό ἐσωτερικό τῆς ψυχῆς, γιά τόν *ἔσω ἄνθρωπο* ὅπου ἐνώνεται μέ τόν Θεό. Ὅλοι, παραμελοῦμε καί ἐγκαταλείπουμε τήν προσπάθεια αὐτή διότι ἀπαιτεῖται ἔμπονος ἀγώνας, πόλεμος, θυσία, θάνατος... Οἱ ἀληθινά πιστοί, ὅμως, δέν ἐπιθυμοῦν τή ζωή τῆς πτώσης, οὔτε ἀποφεύγουν ξορκίζοντας τόν θάνατο ὅταν ἔρθει. Ζητοῦν τόν Θεάνθρωπο πού δίνει νόημα στή ζωή καί στό θάνατο... Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, πορευόμενος πρός τό μαρτυρικό τέλος του, ἀναφέρει ἀποκαλυπτικά: *«Θά ὀλοκληρωθῶ, θά φτάσω στό παρά τῷ Θεῷ ἀπηρητημένον, ὅταν χαθῶ. Ἐν ὅσῳ βρίσκομαι ἐδῶ, καθ' ὁδόν, ἔστω καί ἂν πάσχῳ (ἐφ' ὅσον δέν πέθανα, δέν χάθηκα ὀλοκληρωτικά) εἶμαι ἀναπάρτιστος... Δέν γεννήθηκα ἀκόμα... Δέν ὑπάρχω... Ὁ δέ τόκετός μου ἐπίκειται... εἶναι ὁ θάνατός μου»*. Αὐτά

γιά τήν ἐποχή τῆς μαρτυρικῆς δόξας τῆς Ἐκκλησίας...

Σήμερα, φαινομενικά τουλάχιστον, δέν κινδυνεύουμε τόσο ἀπό κάποιο μαρτύριο σώματος. Παρ' ὅλα αὐτά, ὅμως, ἀπαιτεῖται ἕνας θάνατος ἄλλου εἴδους προκειμένου νά ἀναγεννηθοῦμε ἐν Χριστῷ. Ἄν δέν θανατώσουμε τόν παθοκρατούμενο μεταπτωτικό ἑαυτό μας, ἂν δέν ἀγωνιστοῦμε νά ξεριζώσουμε τά ὀλέθρια καί καταστροφικά πάθη καί τίς ἀδυναμίες πού μᾶς ἀπομακρύνουν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἂν δέν ἐκμηδενίσουμε τό «ἐγώ» πού μᾶς κρατᾷ μακριά ἀπό μία ἀληθινή καί ἀγαπητική σχέση μέ τόν Θεό, ὁ ψυχικός καί ὁ σωματικός θάνατος εἶναι *sine qua non* (ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ).

Γιά νά ἐπιτευχθεῖ ἡ σωτηρία μας, λοιπόν καί νά ἀναστήσουμε μέσα μας τόν νέο Ἀδάμ χρειάζεται νά φονεύσουμε τόν μεταπτωτικό ἑαυτό μας. Πρέπει νά ἀναλάβουμε τή μάχαιρα πού ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔφερε στόν κόσμον ἀνεξάρτητα ἀπό τόν δρόμο σωτηρίας πού ἔχει ἐπιλέξει ὁ καθένας μας, εἴτε εἶναι παντρεμένος εἴτε εἶναι μοναχός. Ὁ ἐσωτερικός ἀγώνας εἶναι ἴδιος γιά ὅλους. Καί γιά νά ὑπάρξουν τά ἀνάλογα ἀποτελέσματα, πρέπει νά λιώσει *«ὡς κηρός ὁ παλαιός ἄνθρωπος. Καί ὅπως ὁ σίδηρος, ὅταν ἐμβαίνει εἰς τήν φωτιά, ξεκολλάει καί πέφτει ἢ σκουριά, ὅπου ἔχει ἐπάνω, ἔτσι γίνεται καί εἰς τόν ἄνθρωπον»*. Ἐρχεται κατ' ὀλίγον ἡ χάρις καί μόλις πλησιάσει εἰς τόν ἄνθρωπον ἀναλύ-

ει ως κηρός. Καί δέν γνωρίζει εἰς αὐτήν τήν στιγμήν ὁ ἄνθρωπος τόν ἑαυτόν του καί τότε πίπτει ἡ σκουριά. Αἰφαιρεῖται ἡ σφραγίδα... Αποθνήσκει ὁ παλαιός ἄνθρωπος... Αἰφαιρεῖται τό μητρικόν αἷμα... Ανακαινοῦται τό φύραμα...»

Αὐτή ἡ διά θανάτου ἀλλαγὴ τοῦ παλαιοῦ ἑαυτοῦ μας δέν πραγματοποιεῖται ἀπό τὴν μιὰ στιγμή στήν ἄλλη... Ἡ ἀλλαγὴ ἀπό ἀγριαίλειον σέ καλιέλαιον δέν γίνεται αὐτόματα. Ἀπαιτεῖται ἀγῶνας, κόπος καί πόνος... Ὡσπου νά θανατωθοῦν ὅλα τὰ δεινά πού συσσωρεύσε ἡ ἀνταρσία καί ἀπομάκρυνσέ μας ἀπό τόν Θεό, ἡ ψυχὴ ὑποφέρει... Ὁ ἄνθρωπος διανύει τήν προσωπική πορεία τοῦ πάθους, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Θανάτου καί τῆς ἐπικείμενης Ἀνάστασης. Χρειάζεται νά καταθέσει τόν παλαιό, ἀμαυρωμένο καί ἀγνώριστο ἑαυτό του στό Πῦρ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ καθαρική καί ἀναγεννητική πορεία του μέσα ἀπό τούς πόνους, ἀπό τὸ λιώσιμο τοῦ φθαρτοῦ καί μολυσμένου σώματός του, ἀπό τήν ἐν Χριστῷ «δολοφονία» τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ ἀντίθεου νόμου πού ἀντιστρατεύεται τόν νόμο τοῦ νοός, αὐτό τό κυνηγητό τοῦ Θεϊκοῦ Προσώπου, τοῦ πρωτόκτιστου κάλλους καί εἰκόνας, εἶναι ἡ ὑπέρβαση καί τό πέταγμα πάνω ἀπό τόν κόσμο τοῦτο, ἡ φυγὴ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, ἡ ἀπέκδυση τοῦ χοϊκοῦ σώματος καί ἔνδυση τοῦ νέου ἀνθρώπου ἀλλοιωμένου καί ἀναγεννημένου.

Ὁ δρόμος τῆς ζωντανῆς παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας λέει ὅτι ἂν θέλουμε νά εἶμαστε κοντά στόν Θεό πρέπει νά ἔχουμε αὐτογνωσία, νά ἀνακαλύψουμε τὰ ἐσώτερα βᾶθη τοῦ ἑαυτοῦ μας... Νά

ἐντοπίσουμε τό στίγμα τῆς ἐπιθυμίας νά κοινωνήσουμε μέ τόν ἄκτιστο Δημιουργό... Αὐτό ἐπιτυγχάνεται ὅταν προσανατολίσουμε τήν κλίμακα καί τό σωτηριολογικό ἐνδιαφέρον τῆς καρδιάς μας πρὸς τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὅταν πεθάνουμε ἐν Χριστῷ... ὅταν ξεχάσουμε τό «ἐγώ» μας καί τό ἐντάξουμε στήν προοπτικὴ τῆς μεταμορφώσεως μέσω τῆς ἀσκητικῆς βίας... τότε μόνο θά ἔλθει ἡ εἰρήνη καί ἡ βασιλεία Του στήν καρδιά μας.

Ἡ σωτήρια κληρονομία τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς τῶν πατέρων μᾶς διδάσκει ὅτι «ἂν πεθάνουμε πρὶν πεθάνουμε δέν θά πεθάνουμε ὅταν πεθάνουμε». Καί ἡ Ἁγία Γραφή: *Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιός ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τό σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γάρ ἀποθανῶν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δέ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καί συζησομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστός ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὁ γάρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δέ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. οὕτως καί ὑμεῖς λογιζοσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μέν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δέ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν (Ρωμ.6:6-11).*

Ἄς φροντίσουμε, λοιπόν, νά φονεύσουμε, πάση θυσίᾳ, τόν παλαιόν ἄνθρωπον προκειμένου νά δρομολογηθεῖ ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας πρὸς τό μέρος ἐκεῖνο ὅπου, *πύλαι ἄδου ἀνοίγονται, καί θάνατος καταλύεται, καί ὁ παλαιός Ἀδάμ ἀποτίθεται, καί ὁ νέος συμπληροῦται· εἰ τίς ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἀνακαινίζεσθε (Γρ. Θεολ., ΛΟΓΟΣ ΜΕ΄, Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, MPG 36.).*

Τό τέλος τῆς ἀρχῆς

Νικόλαου Ζαχαράκη

Υποψηφίου Διδάκτορος Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων

«Αὐτό δέν εἶναι τό τέλος. Δέν εἶναι κἀν ἡ ἀρχή τοῦ τέλους.

Ἴσως εἶναι τό τέλος τῆς ἀρχῆς».

Οὐίνιστων Τσώρτσιλ

Επέλεξα νά ξεκινήσω τό ἄρθρο αὐτό μέ τήν συγκεκριμένη φράση ἑνός μεγάλου πολιτικοῦ καί ἠγέτη, ὁ ὁποῖος στίς δύσκολες γιά τήν πατρίδα του στιγμές ἐπέλεξε νά κοιτάξει τόν λαό κατάματα καί νά τοῦ πῆ τήν ἀλήθεια γιά τά ἐπερχόμενα δεινά. Ὡς ὀπτική ἀναφέρεται σέ μιά συγκεκριμένη ἱστορική συγκυρία. Ὡς θεώρηση πιστεύω ὅμως ὅτι χαρακτηρίζει τήν ἐποχή μας. Μιά ἐποχή μετάβασης, ρήξης καί ἀναθεώρησης. Ρήξης μέ τό παρελθόν, μέ κατεστημένες νοοτροπίες καί τάσεις ἀλλά καί μέ τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό.

Μέσα στό πλαίσιο τῶν εὐρύτερων ἀνακατατάξεων καί τῆς ἀνάδυσης τῶν νέων δεδομένων ὁ καθένας ἀναζητᾷ μιά ἐρμηνεία. Μιά ἐρμηνεία ἡ ὁποία θά τόν βοηθήσει νά ἰσορροπήσει μέσα του καί νά προσδιορίσει τίς νέες σταθερές σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες θά πορευτεῖ στό μέλλον ἀφοῦ φαίνεται πώς ὁ προσανατολισμός ἔχει χαθεῖ. Οἱ ἀναφορές τοῦ καθενός εἶναι φυσικό νά καθορίζουν καί τούς ὅρους τῆς ἐρμηνείας. Οἱ πιά ὀρθολογιστές ἐπιστρατεύουν τά δεδομένα οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν θεωριῶν καί ἀναζητοῦν μέσω αὐτῶν τά κατάλληλα ἐργαλεῖα γιά

τήν ἔξοδο ἀπό τήν κρίση. Ὅρισμένοι ἐστιάζουν στό ἠθικό σκέλος καί ἀποδίδουν στήν κρίση αὐτή χαρακτηριστικά τιμωρίας ἡ ὁποία θά ἐξυγιάνει τά πάθη. Ἄλλοι περιχαρακώνονται γύρω ἀπό τό ἐγώ τους καί λειτουργοῦν μέ ἔνστικτο αὐτοσυντήρησης, αὐτοάμυνας καί ἐν τέλει αὐταπάτης. Γεγονός εἶναι πώς μέσα στίς συνθήκες αὐτές ἀναδεικνύονται κάθε εἴδους παραδοξότητες τίς ὁποῖες ὀφείλουμε νά ἀντιμετωπίζουμε μέ συμπάθεια καί κριτική σκέψη.

Κοινός τόπος πάντως ὄλων των θεωρήσεων εἶναι πώς πάσχουμε ὡς κοινωνία. Σέ ὅλα τα ἐπίπεδα. Καί ἴσως πιά πολύ ἀπ' ὅσο νομίζαμε ἢ θέλαμε νά νομίζουμε καθῶς ἐπί δεκαετίες φροντίζαμε ἐπιμελῶς νά κρύβουμε κάτω ἀπό τό χαλί τά κακῶς κείμενα. Ἐξαπατώντας τόν ἑαυτό μας καί τούς γύρω μας. Ζώντας ὑπό τό κράτος τῆς συλλογικῆς αὐταπάτης, τοῦ ἀλόγιστου κέρδους καί τῆς ἄλογης σπατάλης. Καί τώρα πού τά παλαιά εἶδωλα καταρρέουν, τώρα πού οἱ βεβαιότητες κλονίζονται, ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε νά μένουμε ἀγκιστρωμένοι στήν συλλογική φαντασίωση πού μᾶς ὑπαγορεύει ὁ παλαιός μας ἑαυτός. Ἐκεῖνος πού σπεύδει νά

δικαιώσει τις επιλογές του και να αποποιηθεί τις ευθύνες του. Εκείνος που ζει με την προσδοκία των μαγικών λύσεων. Ποῦ ἐξακολουθεῖ νά ἀντιμετωπίζει τόν συνάνθρωπο ὡς μέσο γιά τήν ἐπίτευξη τῶν δικῶν τοῦ σκοπῶν καί ὄχι ὡς ἀδερφό καί συνοδοιπόρο.

Ἐπόμενο ἦταν μέσα στίς συνθηκῆς αὐτές νά ἐπέλθει πλήρης καταστρατήγηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Αὐτό εἶναι πλέον ἐμφανές γύρω μας, εἶναι κάτι πού βιώνουμε ὅλοι στήν καθημερινότητά μας. Ἔνας ἀδυσώπητος ἀγῶνας ὄλων ἐναντίων ὄλων μέσα σέ ὀριακές συνθηκῆς κοινωνικοῦ αὐτοματισμοῦ πού ἐγκυμονοῦν τόν κίνδυνο ἐκρήξεων. Σέ ἓνα περιβάλλον ὅπου τα ἄκρα υἰοθετοῦνται ἄκριτα καί ἐπιπόλαια. Ὅρισμένοι ἀποροῦν μέ τήν ἄνοδο αὐτή τῶν ἄκρων ἀδυνατώντας νά ἀντιληφθοῦν ὅτι αὐτή τήν ἐκτροπή, αὐτή τήν ἀνισσοροπία μόνοι μας τήν ἐκθρέψαμε τόσα χρόνια. Ἐθελουτφλώντας μπροστά στά προβλήματα. Ὅταν τό πρόβλημα γιά κάποιους ἀπό ἐμᾶς ἦταν μιά μορφή λύσης. Δέν θά ἐπεκταθῶ ἄλλο. Ὅλοι νομίζω κατανοοῦν σέ τί ἀναφέρομαι.

Τό ἔχω ἐπαναλάβει καί θά τό πῶ ἀκόμη μιά φορά. Ἡ κρίση πού βιώνουμε εἶναι πρωτίστως κοινωνική. Εἶναι κρίση πού ἀναδεικνύει τίς ἀτέλειες μας, τήν ἀνεπάρκεια τῶν ἀξιῶν καί τόν εὐτελισμό τῶν ἠθῶν. Ταυτόχρονα ὁμως εἶναι καί κάλεσμα. Κάλεσμα γιά ἀγῶνες. Ἡ πολυθρύλητη ἀνατροπή θά πρέπει νά ξεκινήσει ἀπό μέσα μας. Θά πρέπει ἐπιτέλους νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι οἱ λογῆς βεβαιότητες καί

σταθερές των προηγούμενων δεκαετιῶν, δίνοντας τήν ψευδαίσθηση ἄγκυρας, λειτουργοῦσαν οὐσιαστικά ὡς βαρίδια πού μᾶς κρατοῦσαν μέσα στό βυθό τῶν παθῶν καί τῶν ἀδυναμιῶν μας καί δέν μᾶς ἐπέτρεπαν νά βγοῦμε στήν ἐπιφάνεια. Ὅμολογουμένως ἡ συνειδητοποίηση τοῦ ἀδιεξόδου ἦλθε μέ τρόπο ἀπροσδόκητο. Ἐπρεπε ὁμως νά φθάσουμε ὡς ἐκεῖ γιά νά καταλάβουμε ἐπιτέλους ὅτι θά πρέπει νά ἀλλάξουμε πορεία. Στρεφόμενοι πρὸς τίς ἀξίες καί τίς ἀρχές πού μᾶς χαρακτηρίζουν ὡς ἔθνος. Εἶναι ὄντως δύσκολο νά βαδίσουμε ξανά σέ αὐτό τόν δρόμο, ἀπαλλαγμένοι ἀπό τίς ἐξαρτήσεις μας. Γιά τοὺς παλιούς ὁ δρόμος αὐτός εἶναι γνωστός ἀλλά ξεχασμένος, γιά τοὺς νεότερους το ταξίδι τώρα ξεκινᾷ. Ἡ μετάβαση τήν ὁποία βιώνουμε δέν εἶναι τό τέρμα τῆς διαδρομῆς ἀλλά τό τέλος τῆς ἀρχῆς. Σίγουρα δέν εἴμαστε σέ θέση νά σταθμίσουμε ἐκ τῶν προτέρων τίς δυσχέρειες. Ἐκεῖνο ὁμως πού ἀξίζει σέ ἓνα ταξίδι δέν εἶναι τόσο ὁ προορισμός, ὅσο ἡ ἐμπειρία πού ἀποκομίζει κανεὶς στήν πορεία. Ἄς τό τολμήσουμε λοιπόν μέ τήν βεβαιότητα καί τήν πεποίθηση ὅτι στό ταξίδι αὐτό δέν εἴμαστε μόνοι. Δίπλα μας βαδίζει Ἐκεῖνος, πού θλιβόμενος γιά τόν ξεπεσμό, ἀναμένει τήν ἐπιστροφή. Που μᾶς ἀπλώνει τό χέρι γιά νά μᾶς τραβήξει ἔξω ἀπό τήν θύελλα καί τήν ἄκαρπη περιδίνηση γύρω ἀπό τό αὐτάρεσκο Ἐγώ καί νά μᾶς ὀδηγήσει ξανά στήν κοινωνία τοῦ Ἐμεῖς. Σέ κοινωνία προσώπων καί ὄχι ἀτόμων, ἀξιῶν καί ὄχι συμφερόντων, ὀραματισμῶν καί ὄχι ὄνειροπολήσεων.

Ὁ Ἀγιασμένος Γέροντας Πορφύριος Ὁ διορατικός καί ἰαματικός

Ὁσιολ. Ἱεροδιακόνου π. Εὐσεβίου Ρασιῶ

Ὅσο ὑπάρχει Χριστός πάντα θά ὑπάρχουν καί Ἅγιοι. Τήν Θεία Του καί ἀγνή ἀγάπη ὅσοι τήν ἀντιληφθοῦν καί τήν βιώσουν, ἀγιάζονται, ἀνακαινίζονται καί μεταμορφώνονται. Στίς μέρες αὐτές τίς δύσκολες ὅπου κυριαρχεῖ ἡ διαφθορά, ἡ ἀνηθικότητα καί ἡ ἀμαρτία γενικότερα, ξεπροβάλουν μορφές πνευματικές, ποιμένες ἅγιοι, Χριστιανοί ἀγωνιστές, που γνώρισαν τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί ἀγωνίστηκαν ἕως θανάτου γιά νά μήν τήν χάσουν ποτέ. Μία ἀγία μορφή τῶν ἡμερῶν μας πού ἀγάπησε τόν Θεό μέ ὄλη τήν ψυχή καί τήν διάνοιά του εἶναι καί ὁ γνωστός Γέροντας Πορφύριος.

Ὁ γέροντας Πορφύριος γεννήθηκε τό 1906 στό χωριό Ἅγιος Ἰωάννης Καρυστίας τῆς Εὐβοίας. Προῆλθε ἀπό μία φτωχή ἀγροτική οἰκογένεια. Στό σχολεῖο φοίτησε μόνο δύο χρόνια ἀφοῦ λόγω τῆς ἀσθένειας τοῦ δασκάλου καί τῆς φτώχειας τῆς οἰκογένειάς του, ἀναγκάστηκε νά ἐργασθεῖ. Λίγο ἀργότερα, περίπου ἑννέα χρονῶν, ἐργάστηκε στό ἀνθρακωρυχεῖο τῆς περιοχῆς καί μετά σ' ἕνα παντοπωλεῖο στόν Πειραιά. Ὁ πατέρας του εἶχε πάει νά δουλέψει στή διώρυγα τοῦ Παναμά, γιά νά συντηρήσει τήν οἰκογένειά του.

Στά χέρια τοῦ ὀκτάχρονου τσοπανόπουλου

περιῆλθε ἕνα φυλλάδιο μέ τόν βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Καλυβίτη, τό ὅποιο διάβαζε συλλαβιστά. Αὐτός ὁ Ἅγιος εἶχε συγκινήσει τόν μικρό Εὐάγγελο καί τοῦ δημιούργησε τόν πόθο νά τόν μιμηθεῖ. Ἔτσι,

Ὁ Ἀγιασμένος Γέροντας Πορφύριος

γύρω στά δώδεκα χρόνια του, ξεκίνησε μόνος του, κρυφά, γιά τό Ἅγιον Ὄρος. Στό πλοῖο συνάντησε τόν μετέπειτα Γέροντά του ἱερομόναχο Παντελεήμονα τόν πνευματικό, πού ἀσκήτευε στήν καλύβα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στή Σκήτη Καυσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Σ' αὐτόν τόν Γέροντα καί τόν ἀυτάδελφό του, τόν μοναχό Ἰωαννίκιο, ὁ νεαρός δόκιμος ἔκανε ἄκρα ὑπακοή καί ἔτσι σέ λίγα χρόνια, ἐκάρη μοναχός καί ἔμαθε ἐμπράκτως τά μυστικά τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἀποτέλεσμα τῆς μεγάλης ἀγάπης του στόν Χριστό καί τούς γέροντές του, τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ἀσκήσεώς του, ἦταν ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ νά τόν ἐπισκιάσει ἄν καί σέ νεαρή ἡλικία, μέ τό χάρισμα τῆς διοράσεως, δηλαδή τῆς δυνατότητας νά βλέπει, ὅταν ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἐνεργοῦσε, τά ἀόρατα πράγματα ἢ πνεύματα ἢ γεγονότα τοῦ παρελθόντος καί τοῦ παρόντος καί μερικές φορές καί τοῦ μέλλοντος.

Στό Ἅγιον Ὄρος ἀσθένησε ἀπό πλευρίτιδα γύρω στά 18 του χρόνια καί οἱ γέροντές του

τόν έστειλαν σέ μοναστήρι στην Εύβοια για θεραπεία. Σ' αυτό τό μοναστήρι τόν γνώρισε ο Αρχιεπίσκοπος Σινά Πορφύριος καί άφοϋ διαπίστωσε ότι ο Θεός τόν είχε εύλογήσει μέ τή Χάρη Του, τόν χειροτόνησε ιερέα σέ ηλικία 20 ετών. Μετά από ένα μικρό διάστημα, ο Μητροπολίτης τής περιοχής τόν κατέστησε πνευματικό καί έτσι έθεσε στην ύπηρεσία των πιστών τό χάρισμα τής διοράσεως, μέ τό όποιο ο Θεός είχε χαριτώσει τόν δοϋλο του Πορφύριο. Ο νεαρός ιερομόναχος καί πνευματικός Πορφύριος βοηθοϋσε τούς ανθρώπους καί καταπραΰνοντας τήν ψυχή τους από τίς άπάτες, όπως εκείνες των «μαγισσών», οι όποίες μέ τό πρόσχημα ότι θά τούς λύσουν μάγια, τούς άπομυζοϋσαν τίς οικονομίες τους, θεραπεύοντας τίς σωματικές τους ασθένειες.

Καί σέ αυτό τό πλαίσιο έλεγε: *«Καί πάντα εύχομαι τά πνευματικά μου παιδιά ν' αγαπήσουν τόν Θεό, πού είναι τό πᾶν, για να μάς άξιώσει να μποϋμε στην έπίγειο άκτιστη Έκκλησία Του. Γιατί από εδώ πρέπει ν' αρχίσουμε να διαβάζουμε τούς ύμνους τής Έκκλησίας, τήν Αγία Γραφή καί τούς βίους των Αγίων μας καί εύχομαι καί σεΐς να κάνετε τό ίδιο. Εγώ προσπάθησα μέ τή Χάρη του Θεοϋ να πλησιάσω τόν Θεό καί εύχομαι καί εσεΐς να κάνετε τό ίδιο».*

Τό 1940 διορίστηκε έφημέριος στην Πολυκλινική Αθηνών, κοντά στην πλατεία Όμονοίας. Σ' αυτή τή θέση παρέμεινε 33 χρόνια, έξομολογώντας τούς ασθενείς καί άλλους ανθρώπους πού προσέρχονταν κοντά του, προσευχόμενος, συμβουλευοντας καί θεραπεύοντας μέ τήν προσευχή καί τή Χάρη του Θεοϋ όσους ζητοϋσαν τήν βοήθειά του.

Τό 1950 νοίκιασε τό εγκαταλελειμμένο μοναστηράκι του Αγίου Νικολάου Καλλισίων στην Πεντέλη καί μέχρι τό 1978, καλλιεργοϋσε τήν περιοχή του. Τό 1979 εγκαταστάθηκε στό Μήλεσι Άττικής κοντά

στον Ώρωπό, όπου άρχισε να κτίζει τό Ήουχαστήριο τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Σ' αυτό δεχόταν επισκέπτες από όλα τα μέρη του κόσμου πού πήγαιναν για να λάβουν τήν βοήθειά του.

Τόν Ιούνιο του 1991 προαισθανόμενος τό τέλος του καί μή θέλοντας να κηευθει μέ τιμές, αναχώρησε για τό καλύβι του Αγίου Γεωργίου στά Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, όπου είχε καρεΐ μοναχός πριν από περίπου 70 χρόνια. Στίς 4:31' τό πρωΐ τής 2ας Δεκεμβρίου του 1991, παρέδωσε τό πνεϋμα στον Κύριο, πού τόσο αγάπησε στή ζωή του. Εκεί έτάφη σέ έναν απλό καλογε- ρικό τάφο, μέ τήν παρουσία μόνο των συμμοναστών του, διότι είχε αφήσει έντολή από μεγάλη ταπείνωση, να άναγγελθει ή κοιμησή του μετά τήν ταφή του. Τώρα σ' αυτόν τόν τάφο αναπαύεται άλλος μοναχός, τά δέ λείψανα του Γέροντος κατ' έντολή του προς τούς ύποτακτικούς του, βρίσκονται σέ μέρος κρυφό καί άπρόσιτο.

Λόγοι Γέροντος Πορφυρίου: *«Ο Χριστός θέλει καί εύχαριστεΐται να σκορπάει τή χαρά, να πλουτίζει τούς πιστούς Του μέ χαρά. Αυτή είναι ή θρησκεία μας. Εκεί πρέπει να πᾶμε. Ο Χριστός είναι ο Παράδεισος, παιδιά μου. Τί είναι Παράδεισος; Ο Χριστός είναι. Από 'δω αρχίζει ο Παράδεισος. Είναι άκριβώς τό ίδιο. Όσοι εδώ στη γή ζοϋν τόν Χριστό, ζοϋν τόν Παράδεισο».*

«Ο άνθρωπος έχει τέτοιες δυνάμεις, ώστε να μπορεΐ να μεταδώσει τό καλό ή τό κακό στο περιβάλλον του. Αυτά τά θέματα είναι πολύ λεπτά. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Πρέπει να βλέπουμε τό καθετί μέ αγαθό τρόπο. Τίποτα κακό να μη σκεπτόμαστε για τούς άλλους. Καί ένα βλέμμα καί ένας στεναγμός επιδρα στους συνανθρώπους μας. Καί ή ελάχιστη άγανάκτηση κάνει κακό. Να έχουμε μέσα στην ψυχή μας αγαθότητα καί αγάπη. Αυτά να μεταδίδουμε».

Ίδρυμα Περιθάλψεως Ἡλικιωμένων καί Ἀτόμων μέ Εἰδικές Ἀνάγκες «Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος» Νεαπόλεως

Λίγο πιό πάνω ἀπό τή Νεάπολη, στό δρόμο πρὸς Φαρακλό, εἶναι χτισμένο τό Ίδρυμα Περιθάλψεως Ἡλικιωμένων καί Ἀτόμων μέ Εἰδικές Ἀνάγκες «Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος» Νεαπόλεως. Εἶναι κι αὐτό ἓνα «ἀκριβό πετράδι πού τοποθετεῖται μαζί μέ τά ἄλλα στό φωτισμένο τῆς θεοφροῦρητης ἐπαρχίας μας..., μιὰ τρανή ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης πού τρέφουν στούς συμπαθεῖς ἀπομάχους τῆς ζωῆς οἱ κληρικοί μας, οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί πού μένουν μόνιμα στά ὠραῖα Βάτικα καί οἱ ἀγαπημένοι μας ὁμογενεῖς πού κατάγονται ἀπό αὐτήν τήν πολιτισμένη καί πνευματικά ἀνεβασμένη γωνιά τῆς Ἑλλάδος». (ἀπόσπασμα ἀπό τήν πρόσκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιου γιὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἰδρύματος).

Στίς 15 Μαΐου 1982 τό Σωματεῖο «ΑΓΑΠΗ ΣΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ» μέ πρόεδρο τόν ἀέμνηστο Γεώργιο Κολυβόδιακο θεμελίωσε τό Γηροκομεῖο Νεαπόλεως. Τόν ἀγιασμό τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιος μέ τούς ἱερεῖς τῆς ἐνορίας Νεαπόλεως παρουσία τῶν

τοπικῶν ἀρχῶν καί ἐνοριτῶν.

Τό Γηροκομεῖο θεμελιώθηκε σέ οἰκοπεδική ἔκταση 5 στρεμμάτων δωρεά τοῦ κ. Γεωργίου Κολυβόδιακου καί ἄρχισαν οἱ ἐργασίες οἰκοδομῆς.

Οἱ προσπάθειες τοῦ Σωματείου γιὰ τήν ἀνεύρεση χρημάτων ἦταν ἡρωικές. Ὅμως παρά τίς προσπάθειες τά χρόνια περνοῦσαν καί στόν ὀρίζοντα δέν φαινόταν ἡ ἀποπεράτωση. Ἀδυνατώντας πλέον νά βαστάξει τό βάρος τῆς ἀποπεράτωσης καί πρό πάντων τῆς λειτουργίας ἐνός τέτοιου ἰδρύματος καί ἀφοῦ εἶχαν περάσει δεκαπέντε χρόνια ἀπό τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν, ἀποφάσισε νά παρακαλέσει τόν Σεβασμιώτατο νά ἀναλάβει τήν ἀποπεράτωση καί λειτουργία τοῦ ἰδρύματος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Εὐστάθιος δέχθηκε τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου, τά ὅποια τόν παρεκάλεσαν νά δεχθεῖ νά ἀναλάβει αὐτό τό βάρος καί τήν εὐθύνη.

Στήν Ἱερά Μητρόπολή μας μέ τήν ἄοκη προσπάθεια τοῦ Ποιμενάρχου μας, ἤδη

Ίδρυμα Περιθάλψεως Ἡλικιωμένων καί Ἀτόμων μέ Εἰδικές Ἀνάγκες «Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος» Νεαπόλεως

λειτουργοῦσαν ἄριστα τὸ Γηροκομεῖο Σπάρτης, τὸ Ἄσυλο Ἀνιάτων Σπάρτης, οἱ Κατασκηνώσεις τῆς Ταυγέτης καὶ βρισκονταν ὑπὸ ἀποπεράτωση τὸ Ἴδρυμα Περιθάλψεως Ἡλικιωμένων καὶ ΑΜΕΑ Μολάων καθὼς καὶ οἱ κατασκηνώσεις γιὰ ΑΜΕΑ στὴ Νεάπολη.

Ὅμως ἡ ἀγάπη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου γιὰ τὰ Βάτικα καὶ πρό πάντων γιὰ τὸν ἄνθρωπο πού ἔχει ἀνάγκη, τὸν ἔκανε νὰ δεχθεῖ νὰ ἀναλάβει τὴν εὐθύνη. Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης μετὰ ἀπὸ τὴν ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σωματείου καὶ τὴν ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἀναλαμβάνει ἐπισήμως τὴν εὐθύνη ἀποπεράτωσης καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

Στὴν θερμὴ ἔκκληση τοῦ Μητροπολίτου μας ἀνταποκρίθηκαν πολλοὶ Βατικῶτες καὶ ἔσπευσαν γιὰ βοήθεια. Ὅρισθηκε ἡ 11η Μαΐου 1997 ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων καὶ οἱ ἐργασίες ἔφθασαν στό τέλος τους, ἀφοῦ κάθε μέρα ὄλο καὶ περισσότεροι Βατικῶτες ἀγκάλιασαν τὴν προσπάθεια, προσφέροντας εἴτε ἀπὸ τὸ περίσσευμα εἴτε ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τους.

Σὲ αὐτὸ τὸν συναγερομὸ ἀγάπης ἔδωσαν πολλοὶ τὸ εὐλογημένο παρόν. Οἱ ὁμογενεῖς Βατικῶτες πού ζοῦν στὴ μακρινὴ Αὐστραλία ἦταν οἱ πρῶτοι πού εὐαισθητοποιήθηκαν στό κάλεσμα γιὰ βοήθεια καὶ μὲ κάθε τρόπο ἐξεδήλωσαν τὴν ἀγάπη τους. Διοργάνωσαν ἐκδηλώσεις καὶ εἴτε ἀπὸ τὸ περίσσευμα, εἴτε ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τους, συγκέντρωσαν χρήματα γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Ἰδρύματος.

Μετὰ ἀπὸ τίς ἀπαραίτητες ἐργασίες (διαμόρφωση ἐξωτερικῶν χώρων, δημιουργία πρόσβασης, διαμόρφωση πλατείας, κατασκευὴ εἰσόδων, διαμόρφωση τῶν ἐσωτερικῶν χώρων χτίσιμο ὑπογείου, κατασκευὴ ἀποθηκῶν, λεβητοστασίου κλπ) καθὼς καὶ τὸν πλήρη ἐξοπλισμὸ τῶν ἐσωτερικῶν χώρων (κρεβάτια, ντουλάπες, σαλόνια, μηχανήματα κουζίνας, γραφεῖα, πλυντήρια, στεγνωτήριο, θάλαμοι συντήρησης καὶ κατάψυξης τροφίμων ἐπαγγελματικοῦ τύπου κλπ).

Σὲ διάστημα 8 μηνῶν δαπανήθηκαν 80.000.000 δρχ. γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση ὄλων τῶν ἐργασιῶν.

Ἔτσι ἔφθασε ἡ μεγάλη ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων 11 Μαΐου τοῦ 1997 μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ πολλῶν φιλανθρώπων χριστιανῶν.

Λίγο διάστημα μετὰ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τὸ Ἴδρυμα ἄρχισε νὰ δέχεται τοὺς πρῶτους τροφίμους του. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς λειτουργίας του, ἀρκετοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού φροντίζουν μαζί με τὸν Σεβ. Μητροπολίτη, ὥστε τίποτε νὰ μὴν λείψει στοὺς τροφίμους. Τὰ ὀνόματα ὄλων αὐτῶν καταγράφονται μὲ χρυσὰ γράμματα στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας τοῦ ἰδρύματος καὶ πάντοτε θὰ μνημονεύονται ὡς εὐεργέτες του.

Μέχρι σήμερα, τὸ Ἴδρυμα ἔχει φιλοξενήσει συνολικὰ 120 ἠλικιωμένους Βατικῶτες. 120 ἐμπερίστατοι συνάνθρωποὶ μας ἄραξαν τὸ κουρασμένο ἀπὸ τὰ κύματα σκάφος τῆς ζωῆς τους σὲ αὐτὸ τὸ ὑπήνεμο λιμάνι καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια πέρασαν καὶ περνοῦν τὰ γεράματά τους. Δέκα πέντε χρόνια λειτουργίας, προσφορᾶς, θυσίας, ἀγάπης καὶ στοργῆς γιὰ τὸν συνάνθρωπο. Τὸ ἄριστα κατηρτισμένο προσωπικὸ, μὲ ἀγάπη γιὰ τὸν πάσχοντα καὶ ἐμπερίστατο ἀδελφὸ, δίδει ὄλα αὐτὰ τὰ χρόνια καθημερινὰ τὸν ἀγῶνα τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς θυσίας, γιὰ νὰ μὴν λείψει τίποτε ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα στοὺς φιλοξενούμενους ἠλικιωμένους. Οἱ γέροντες καὶ οἱ γερόντισσες ἀπολαμβάνουν τὴν ἀγάπη, τὴν στοργή, τὴν θαλπωρή, τὴν γαλήνη, τὴν καθαριότητα, τὸ καλομαγειρευμένο φαγητό, τὴν θέρμανση τῶν χειμῶνα καὶ τὴν δροσιὰ τὸ καλοκαίρι, καθὼς καὶ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴ τους περίθαλψη.

Ἐπίσης στὸν χώρο τοῦ ἰδρύματος βρίσκεται τὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου που εἶναι καὶ ὁ προστάτης Ἅγιος, ἐνὼ παρέχεται ἡ δυνατότητα τῆς συμμετοχῆς τῶν τροφίμων σε τακτὰ χρονικὰ διαστήματα στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ αὐτὸ τὸ Ἴδρυμα μαζί με ὄλα τὰ ὑπόλοιπα που λειτουργοῦν στὴν Ἱερά Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ἀποτελεῖ ἕναν ἀκόμη ναὸ τῆς ἀγάπης που φανερώνει τὸ ἀνύκακτο ἐνδιαφέρον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ πρόσωπο κάθε ἐμπερίστατου συνανθρώπου.

Γεγονότα - Σχόλια

ΚΟΥΡΑ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΚΛΗΡΙΚΟΥ

Ἕνας ἀκόμη ἐνάρετος νέος, μέ ζήλο καί φόβο Θεοῦ προσήλθε στήν ἱστορική Μονή τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης καί ἔλαβε τό Ἀγγελικό Σχήμα καί εἰσήλθε στό μοναχικό τάγμα. Πρόκειται γιά τόν τελειόφοιτο τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Ἰωάννη Ρασσιᾶ τόν ὁποῖο ἔκειρε στίς 13 Μαΐου 2012 ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας, δίδοντας του τό ὄνομα Εὐσέβιος, πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντος Εὐσεβίου Γιαννακάκη τοῦ ἐκ Γεωργιτσίου καταγομένου. Πλήθος φιλομονάχων χριστιανῶν προσήλθε στήν Ἱερά Μονή γιά νά προσευχηθεῖ γιά τόν νέο μοναχό. Ἐν συνεχείᾳ στίς 21 Μαΐου ἑορτῆ τῶν Ἁγίων Κων/νου καί Ἐλένης, στόν πανηγυρίζοντα Ἐνοριακό Ἱερό Ναό Πελλάνας, τόπο καταγωγῆς τοῦ χειροτονούμενου, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας προέβη στήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ π. Εὐσεβίου ἐν μέσῳ πληθούσης Ἐκκλησίας. Τόσο κατὰ τήν μοναχική κουρά, ὅσο καί κατὰ τό μυστήριό τῆς εἰς διάκονον χειροτονίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἀπηύθυνε τίς πατρικές του εὐχές καί νουθεσίες γιά τήν ἐκκλησιαστική διακονία τοῦ νέου κληρικοῦ. Ἦδη ὁ π. Εὐσέβιος διακονεῖ πλησίον τοῦ Σεβασμιωτάτου, καθῶς καί στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Μέ κάθε λαμπρότητα ἔγιναν τό Σάββατο 12 Μαΐου 2012 τά θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, πού βρίσκεται στό Καλάμι τῆς ἐνορίας Τσεραμιοῦ. Τήν ἀκολουθία τῶν θυρανοίξιων τέλεσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος, ὁμιλώντας καταλλήλως πρὸς τούς παρισταμένους πιστούς πού μέ ἐνδιαφέρον παρακολούθησαν τήν ιδιαίτερη αὐτή ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Σεβασμιώτατος στήν σύντομη ὁμιλία του δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσῃ τούς κτήτορες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, κ. Δημή-

τριο καί κα Μαρία Καλαβρυτινοῦ, οἱ ὁποῖοι πραγματοποιήσαν τήν ἀνέγερση αὐτή, τόσο πρὸς δόξαν Θεοῦ, ὅσο καί πρὸς αἰώνια μνήμη τοῦ μονάκριβου υἱοῦ τους Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε σέ νεαρή ἡλικία.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ

Ὁλοκληρώθηκε τήν Κυριακή το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ἐφήβων, Παίδων καί Νεανίδων στό Ὀλυμπιακό Ποδηλατοδρόμιο Ἀθηνῶν καί ὁ Σπαρτιατικός γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία του, ἀναδείχθηκε πρωταθλήτρια ὁμάδα παιδων, κατακτώντας 6 χρυσά μετάλλια καί τήν φανέλα τοῦ πρωταθλητῆ Ἑλλάδος. Ὅλη ἡ ποδηλατική Ἑλλάδα συζητᾶται γιά τίς ἐξαιρετικές ἐμφανίσεις τῶν πρωταθλητῶν Ἀναστάσιου Ἀντωνόπουλου καί Σπύρου Παπαδόγιαννη, που μετά ἀπό διαρκή καί ἀποτελεσματική δουλεῖα τεσσάρων χρόνων, ἀνέβηκαν στό ὑψηλότερο σκαλί τοῦ βάρους. Τούς δυο ἀθλητές συνεχάρη μέ προσωπική ἐπιστολή καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος ἐξήρε τήν ἐπιτυχία καί τό ἦθος τους. Συγκεκριμένα μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει στήν ἐπιστολή του: «*Μέ ἀνεκλάλητη χαρά καί διάπυρο ἐνθουσιασμό πληροφορήθηκα τήν ὑψηλή διακρίση σας κατὰ τό Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ποδηλασίας, που διεξήχθη στήν Ἀθήνα πρὶν ἀπό λίγες ἡμέρες. Ὡς πνευματικός σας πατέρας, μέ τήν παροῦσα ἐπιστολή, ἐπικοινωνῶ μαζί σας, προκειμένου νά σᾶς ἐπαινέσω θερμά καί νά γίνω συμμετοχός στή χαρά σας, προσωπική καί οἰκογενειακή, γιά τή σπουδαία αὐτή ἐπιτυχία. Αναμφίβολα, ἡ διακρίση σας ἀποτελεῖ τόν εὐχυμο καρπό καί τήν ἐπιβράβευση τῆς μακρόχρονης ἀγωνιστικῆς προσπαθείας που καταβάλλετε, πολλές φορές ἐν μέσῳ συμπληγάδων. Ὁ ἀγώνας σας βασίζεται στήν συνεχῆ, συστηματική καί ἐπιμοχθη προπόνηση, στήν ὑπομονή, στήν ἐπιμονή, στήν εὐλογημένη ἀπό τόν Θεό ἐργασία καί τή συνεργασία, στήν αὐτοπειθαρχία, στό χρηστό ἦθος σας. Εἶσθε*

εὐγλωττο παράδειγμα πρὸς μίμηση».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΑΝΙΑΤΩΝ ΣΠΑΡΤΗΣ

Τὴν Δευτέρα 30 Ἀπριλίου 2012, ὁ Σύλλογος Φίλων τοῦ Ἰδρύματος Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων», ἔδωσε τὴν εὐκαιρία σὲ πλεόν ἀπὸ 500 συμπολίτες μας νὰ ἐκφράσουν στὴν πράξη τὴν συμβολικὴ συμπαραστάση τους στοῦ Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Ἡ ἐπιτυχημένη ἐκδήλωση εἶχε ὡς στόχο τὴν ἀναθέρμανση τῶν σχέσεων φιλίας καὶ στήριξης τῶν πολιτῶν μὲ τὸ γνωστὸ γιὰ τὸ ἔργο του Ἄσυλο Ἀνιάτων Σπάρτης. Ἡ ἐπικεφαλῆς κ. Ἰωάννα Χιώτη, συντόνισε δεκάδες ὁμάδες πολιτῶν καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὸν ἱερό κληρο, ἀλλὰ καὶ τὴ διεύθυνση καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, ἔφεραν εἰς πέρας μία ἐκδήλωση ὠφέλιμη γιὰ τοὺς προσκεκλημένους καὶ χρησιμὴ γιὰ τὸ Ἰδρυμα. Ὁ Μητροπολίτης κ. Εὐστάθιος χαιρετίζοντας τὴν ἐκδήλωση, ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων: *«Δὲν εἶναι ἡ στιγμή νὰ σᾶς παρουσιάσω τὴν προσφορά τοῦ Ἰδρύματος. Πρέπει νὰ σᾶς πῶς χίλια εὐχαριστῶ πού τὸ στηρίζετε. Εἶναι τὸ πρῶτο Ἰδρυμα τῆς Μητροπόλεώς μετὰ τὸ Γηροκομεῖο Σπάρτης. Εἶναι ὁ ναὸς τῆς Ἀγάπης ὅπου βρίσκουν στοργὴ καὶ περίθαλψη συνάνθρωποί μας μὲ ἀδυναμία, ἀναπηρία ἢ ἀσθένεια. Μὲ ὁδηγὸ τὴν ἀγάπη στὴν καρδιά σας, στηρίζετε τὴν προσπάθεια τοῦ Ἰδρύματος καὶ αὐτὴ ἡ ἀγάπη ὅπως λέει καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶναι ἐφευρετικὴ. Τονίζω δὲ τὸ ἐξῆς καὶ παρακαλῶ νὰ μὴν τὸ λησμονήσετε καὶ νὰ μὴν τὸ παρεξηγήσετε: Ἡ ἀγάπη μας πρέπει νὰ εἶναι ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ περίσσευμα μας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας. Αὐτὴ τὴν ἀγάπη θέλει ὁ Χριστός. Ἀγάπη καὶ χαρὰ παίρνεις ὅταν προηγουμένως δίνεις. Μὴν λησμονεῖτε ποτέ ὅτι ὁ ἀδελφός μας, πού ἔχει τὴν ἀνάγκη μας, δὲν εἶναι ποτέ βαρὺς. Εὐχαριστῶ τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας καὶ ἰδιαίτερα τὴν κ. Ἰωάννα Χιώτη. Υπόσχομαι στὸν κάθε ἕναν ὅτι οἱ εὐχές καὶ οἱ προσευχές μου θὰ εἶναι εἰς τὸ διηνεκές γιὰ ὑγεία καὶ εὐτυχία».* Παρέστησαν ἐκτός ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας, πολλοὶ κληρικοί, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Θεόκτι-

στος, ἐνῶ τὴν ἐκδήλωση τίμησε μὲ τὴν παρουσία του καὶ ὁ Δήμαρχος Σπάρτης κ. Σταύρος Ἀργειτάκος. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδήλωσης διάνθησε ὁ Λαογραφικὸς Σύλλογος τοῦ Θεοδώρου Μαδημένου, μὲ χορούς ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, ἐνῶ κληρώθηκαν καὶ πολλὰ δῶρα πρὸς ἐνίσχυση τοῦ ἰδρύματος.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε τὴν Παρασκευὴ 6 Ἀπριλίου 2012, στὸν Ἱερό Προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Σπάρτης, συναυλία Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ τὴν πολύτιμη συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Νόμου Λακωνίας «Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος». Ἡ 25μελὴς χορωδία τοῦ συλλόγου ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Προκοπίου, ἀπέδωσε μὲ ἄριστο τρόπο, ὕμνους τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας καὶ βοήθησε τοὺς παρευρισκομένους νὰ μποῦν στὸ κλίμα τῆς Ἑβδομάδας τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Ὁμιλητῆς στὴν ἐκδήλωση ἦταν ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πρωτ. Συμεὼν Παπαγεωργίου ὁ ὁποῖος μὲ θεολογικὸ τρόπο ἀνέλυσε τοὺς ὕμνους πού ἀκούγονταν, βοηθώντας στὴν κατανόησή τους. Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθηκαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος ὁ ὁποῖος καὶ ὁμίλησε στὸ τέλος ἐπαινώντας τὴν προσπάθεια τοῦ Συλλόγου «Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος», ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Θεόκτιστος, ὁ Διοικητῆς τοῦ ΚΕΕΜ Ταξίαρχος κ. Ἀθανάσιος Σαπουνητῆς, πολλοὶ κληρικοί καὶ ἀρκετὸς κόσμος. Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια τόσο στὸν Πρωτοψάλτη κ. Γεώργιο Προκοπίου, ὅσο καὶ σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς χορωδίας γιὰ τὴν σπουδαῖα προσπάθειά τους.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν τελέστηκε στὸν Ι. Ναὸ Ὁσίου Νίκωνος ὁ τελευταῖος Κατανυκτικὸς Ἐσπερινὸς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐσταθίου. Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας στὴν ὁμιλία του, ἀπευθυνόμενος μὲ ἐνάργεια καὶ

άμεσότητα στό ἐκκλησίασμα, σκιαγράφησε τήν προσωπικότητα τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καί τόνισε τήν ἀνάγκη μίμησης τοῦ βίου της μετά τήν μετάνοιά της. Ἀκολούθως, ὅπως κάθε χρόνο αὐτή τήν ἡμέρα, βράβευσε πέντε συλλογικούς φορεῖς γιά τήν πολύτιμη προσφορά τους στήν κοινωνία. Πρῶτα, ἀπένειμε τόν ἔπαινο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στό Ἐργαστήριο Εἰδικῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσης καί Κατάρτισης Μυστρά, πού ἐδρεύει στόν Καραβά καί ἔχει 21 παιδιά ἡλικίας ἀπό 15 ἕως 23 ἐτῶν. Τό βραβεῖο παρέλαβε ἡ Διευθύντρια κ. Ἄννα Σωπιάδου. Ὁ δεύτερος φορέας πού τιμήθηκε εἶναι τό Εἰδικό Νηπιαγωγεῖο Σπάρτης, πού λειτουργεῖ στό Συκαράκι. Τό τιμητικό δίπλωμα ἐπιδόθηκε στήν Διευθύντρια κ. Ἐλισάβετ-Εἰρήνη Χριστάτου. Ἐπειτα, βραβεύτηκε τό Εἰδικό Δημοτικό Σχολεῖο Σπάρτης στό ὁποῖο φοιτοῦν 20 παιδιά ἡλικίας ἀπό 7 ἕως 14 ἐτῶν. Ἡ Διευθύντρια του κ. Σοφία Παινέση, ἐκ μέρους καί τῶν 3 τιμηθέντων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, εὐχαρίστησε θερμά τόν Σεβασμῶτατο γιά τήν ἀναγνώριση τοῦ σημαντικοῦ ἔργου πού ἐπιτελεῖται στά εἰδικά Σχολεῖα τοῦ δήμου Σπάρτης καί μέ αὐτόν τό συμβολικό τρόπο. Ὁ τέταρτος φορέας πού ἔλαβε τόν ἔπαινο τῆς Ι. Μητροπόλεως μας εἶναι τό Σωματεῖο Α.Μ.Ε.Α Λακωνίας, τό ὁποῖο σημειωτέον ἀπαρτίζεται ἀπό 300 μέλη. Ἡ Πρόεδρος του κ. Σταυρούλα Ἀρίδα ἡ ὁποία παρέλαβε τό τιμητικό δίπλωμα, εὐχαρίστησε τό Σεβ. Ποιμενάρχη μας, διότι διαρκῶς καί μέ ἀγάπη συμπαρίσταται στόν ἀκανθῶδη ἀγῶνα τῶν ἀνθρώπων μέ ἀναπηρία, γιά νά ἐνταχθοῦν παραγωγικά στήν κοινωνία μας. Ἡ τελετή τῆς βράβευσης ὁλοκληρώθηκε μέ τό Σύλλογο Νεφροπαθῶν Σπάρτης, πού βρίσκεται στή φάση τῆς θεσμικῆς σύστασης. Τόν ἔπαινο ἔλαβε ὁ κ. Ἀντώνιος Βλαχονικολός, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε γιά τόν τιμητικό ἔπαινο. Μέ τίς ἀνωτέρω βραβεύσεις ἡ τοπική Ἐκκλησία μας ἔδειξε ὅτι βρίσκεται πάντα δίπλα σέ κάθε ἄνθρωπο πού πονά καί ἀποτελεῖ γι' αὐτόν ἕνα σταθερό στήριγμα καί ἕνα ἀσφαλές καταφύγιο.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΑΚΩΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Μέ τήν πρέπουσα ἐκκλησιαστική λαμπρότητα

καί μεγαλοπρέπεια ἐορτάστηκε καί φέτος 11 Μαρτίου, Β' Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ἡ Σύναξη τῶν Λακωνῶν Ἁγίων στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης. Οἱ λατρευτικές ἐκδηλώσεις γιά τήν μνήμη τῶν Ἁγίων τῆς Λακωνίας ξεκίνησαν τό Σάββατο 10 Μαρτίου μέ τόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό πού τελέστηκε στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Στόν Ἑσπερινό χοροστάτησε καί ὁμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καμεροῦν κ. Γρηγόριος καί συγχοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐάνθης κ. Παντελεήμων καί ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος. Τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ ὄρθρος καί ἡ πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος καί συλλειτουργήσαν μαζί του οἱ προαναφερθέντες Σεβ. Μητροπολίτες, ἐνῶ ὁμίλησε ἐπίκαιρα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐάνθης κ. Παντελεήμων. Στήν ἐορτή συμμετείχε πλῆθος κόσμου καί οἱ τοπικοί ἄρχοντες. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι φέτος ἡ ἐορτή τῆς συνάξεως τῶν Λακωνῶν Ἁγίων - ἡ ὁποία καθιερώθηκε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐστάθιο τό 1983 κατά τήν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου- εἶχε ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτήρα ἀφοῦ στήν χορεία τῶν ἡδ ἡ γνωστών μέχρι σήμερα 10 Ἁγίων, προστέθηκαν καί ἄλλοι 14 μετά ἀπό ἐπισταμένη ἐπιστημονική ἔρευνα ἀπό τόν Φιλολόγο κ. Πέτρο Βλαχάκο. Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Ἱερά Μητρόπολη Μονεμβασίας καί Σπάρτης ἐξέδωσε καί σχετικό τόμο ὅπου περιλαμβάνονται οἱ βίοι καί τῶν 24 Ἁγίων τῆς Λακωνίας.

ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΑΓΙΩΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΣΠΑΡΤΗΣ

Μέ τήν μοναστηριακή τάξη καί λαμπρότητα, πανηγύρισε ἡ ἱστορική Ἱερά Μονή Ἁγίων Τεσσαράκοντα Σπαρτῆς τήν μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν γενναίων στρατιωτῶν τῆς πίστεώς μας. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς 8 Μαρτίου τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, ἡ Λιτή καί ἡ ἀρτοκλασία χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Θεοκτίστου, ἐνῶ συγχοροστάτησαν ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Ἐάνθης κ. Παντελεήμων ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἀδελφός της Ἱεῤῥας

Μονῆς καί ὁ Σέβ. Ποιμενάρχης μᾶς κ. Εὐστάθιος. Τήν κυριώνυνο ἡμέρα τελέστηκε ὁ Ὅρθρος καί ἡ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στήν ὁποία ἱερούργησε ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Καθηγούμενο καί τούς πατέρες τῆς Μονῆς καθώς καί ἄλλους κληρικούς συνορταστές. Ὁ Σέβ. Μητροπολίτης μας στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας εὐχαρίστησε τόν Μητροπολίτη Ξάνθης γιά τήν παρουσία του στήν πανηγυρη τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας του καί εὐχήθηκε σούς πατέρες καί σέ ὅλους τους προσκυνητές. Ἀκολούθησε κέρασμα στό Συνοδικό καί πανηγυρική τράπεζα κατά τά μοναστηριακά εἰωθότα.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ - ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Συνεχεῖς καί ἐνδιαφέρουσες εἶναι οἱ δραστηριότητες τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱεῤῥᾶς Μητροπόλεως μας, ἀποδεικνύοντας τό ἐνδιαφέρον τῶν αἰδεσιμ. Ἐφημεριῶν γιά τήν νεολαία. Συγκεκριμένα τήν Κυριακή 29 Ἀπριλίου 2012, τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς ἐνορίας Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Γκοριτσᾶς, πραγματοποιήσαν δειροφύτευση στόν αὐλειο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ στή Γκοριτσᾶ. Ἐπίσης τό Σάββατο 5 Μαΐου πραγματοποιήθηκε μέ ἐπιτυχία καί ἡ ἐκδρομή τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου τῆς ἐνορίας. Τά παιδιά, μαζί μέ τόν ἱερέα καί τούς γονεῖς τους, προσκυνῆσαν στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ στήν Καλαμάτα καί περιηγήθηκαν στά κάστρα τῆς Πύλου καί τῆς Μεθώνης, ἀπολαμβάνοντας τίς φυσικές ὁμορφιές τῆς Μεσσηνίας.

Ἀξιόλογες δραστηριότητες πραγματοποίησε καί τό κατηχητικό σχολεῖο τῆς Ἐνορίας Κοκκινόραχης. Μέ πολλή ὀρέξη καί ζωντάνια τά παιδιά πραγματοποίησαν δειροφύτευση τήν Κυριακή 1 Ἀπριλίου 2012. Μέ τή βοήθεια τῶν γονέων τους, τοῦ ἱερέα τους, τῶν κατηχητῶν τους, τῶν μελῶν τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Κοκκινόραχης καί τοῦ ὑπεύθυνου γεωπόνου τοῦ Δήμου Σπάρτης κ. Δημοσθένη Τσαπάρρα φύτεψαν 60 πευκάκια σέ χώρο τῆς ἐνορίας, ποῦ τόν χρησιμοποιοῦν καί ὡς γήπεδο γιά τά

παιχνίδια τους. Ὁλοκληρώνοντας τά Κατηχητικά Μαθήματα μετά ἀπό τήν ἐπιτυχημένη ἐκδήλωση – ἐκδρομή στό Γηροκομεῖο τῆς Νεαπόλεως καί τήν Ἐλαφόνησο στίς 21 Ἀπριλίου, τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου πραγματοποίησαν ἄλλες δύο ἐκδηλώσεις. Ἡ πρώτη ἔγινε τό Σάββατο 28 Ἀπριλίου 2012 ὅπου τά παιδιά ἀγωνίστηκαν σέ ἀθλοπαιδιές (ποδηλασία, μπάσκετ καί ἀνώμαλο δρόμο). Ἐνῶ ἡ δεύτερη τήν Κυριακή 6 Μαΐου στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἐνορίας, ὅπου παρέλαβαν ἀπό τούς κατηχητές τούς τά Ἐνθῦμια τοῦ Κατηχητικοῦ, τά διπλώματα γιά τήν συμμετοχή τους στήν ὀρχήστρα – χορωδία τοῦ Κατηχητικοῦ καί τά διπλώματα γιά τούς πρωτεύσαντες στίς ἀθλοπαιδιές. Ἐπίσης μία ἀκόμη πολλαπλῶς ὠφελίμη κοινή δραστηριότητα μέ τή χαρῆ τοῦ Θεοῦ κατέγραψαν στό ἐνεργητικό τους τό κατηχητικό σχολεῖο τῆς ἐνορίας Σελλασίας καί τῆς ἐνορίας Ἐλικας. Πιό συγκεκριμένα στίς 21 Ἀπριλίου 2012 μέ τή φροντίδα τῶν ἐφημεριῶν τους, π.Νικολάου Τσέτσεκα καί π.Μιχαήλ Χαραμῆ, τά παιδιά, πραγματοποίησαν προσκυνηματική ἐκδρομή στό γυναικεῖο Ἱερό Ἑσυχαστήριο Τιμίου Σταυροῦ Μαψοῦ Κορινθίας. Μέ εὐλάβεια παρακολούθησαν τήν Θεία Λειτουργία στό Καθολικό τοῦ Ἱεροῦ κοινοβίου. Ἐπειτα ἡ πολυμελῆς ὁμάδα τῶν προσκυνητῶν πραγματοποίησε τόν διάπλου τοῦ Ἰσθμοῦ καί ὅλοι μπόρεσαν νά θαυμάσουν ἀπό κάθε ὀπτική γωνία τό ἰδιαίτερο σημαντικό τεχνικό ἐπίτευγμα τῆς διώρυγας τῆς Κορίνθου. Ἡ ὁμορφὴ πόλη τοῦ Λουτρακίου πρόσφερε τή δυνατότητα σούς συμμετέχοντες γιά ἓνα σύντομο γεῦμα, συζήτηση καί μία ἀνάπαυλα διπλά στή θάλασσα. Ἡ ἡμερήσια ἐξόρμηση ἐπισφραγίστηκε μέ ἐπισκέψη στήν γυναικεῖα Ἱερά Μονή τοῦ Ὁσίου Παταπίου, ποῦ δεσπάζει στά Γεράνεια Ὅρη πλησίον τοῦ Λουτρακίου. Τέλος στίς περισσότερες ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως μας ποῦ διατηροῦν κατηχητικές ὁμάδες, ἔγινε μέ ἀνάλογες δραστηριότητες ἡ λήξη τῆς κατηχητικῆς χρονίας. Ἀξίζουν θερμά συγχαρητήρια σέ ὅλους ὅσους κοπιᾶζουν στό κατηχητικό καί νεανικό ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατά τόν μήνα Μάρτιον 2012:

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τήν 2αν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ζερμπίτσης (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τήν 3ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Θεοδώρων Τρύπης, τήν 4ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν καί προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τήν 8ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου εἰς Ἀθήνας κατά τήν χειροτονίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σαλώνων κ. Ἀντωνίου, τήν 9ην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντά (τῆς Θ. Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων), τήν 11ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης διά τήν ἑορτήν τῶν Λακώνων Ἁγίων, τήν 18ην εἰς τόν Ἀσωπόν, τήν 21ην εἰς Ξηροκάμπιον (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία διά τά Σχολεῖα), τήν 23ην εἰς τά Παπαδιάνικα (Προηγιασμένη διά τά Σχολεῖα), τήν 25ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικόν Ναόν καί τήν 30ήν εἰς τήν Κοκκινόραχην (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία).

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατά τόν ἑσπερινόν τήν 4ην, τήν 11ην καί τήν 18ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (Κατανυκτικός Ἑσπερινός), τήν 10ην εἰς τόν Ι. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης τῆς χοροστασίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καμεροῦν κ. Γρηγόριος, τήν 24ην εἰς τόν παηγυρίζοντα Μητροπολιτικόν Ναόν.

Ἐπίσης ἔ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε τήν 2αν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου κατά τήν Α΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τήν 16ην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰέρακος καί εἰς τό Βλαχιώτη κατά τήν Γ΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τήν 23ην εἰς τόν Μυστραῖν κατά τήν Δ΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν (προέστη ὁ Σεβ. Μη-

τροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος), τήν 30ήν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατά τόν Ἀκάθιστον Ὑμνον καί τήν 28ην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ζερμπίτσης κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἐ χ ε ι ρ ο θ ἔ τ η σ ε Ἀναγνώστην τήν 25ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τόν Διδάκτορα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βασίλειον Σαλτερήν.

Σ υ ν ε κ ἄ λ ε σ ε Σύναξιν Ἱερατικήν τήν 21ην εἰς Ξηροκάμπιον διά τούς Ἱερεῖς τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπείας Ξηροκαμπίου.

Ἐ τ ἔ λ ε σ ε Τρισάγιον εἰς Ξηροκάμπιον τήν 16ην ἐνώπιόν τῶν Ἀρχῶν καί πλήθους λαοῦ ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ γενναίου ὑπερασπιστοῦ τῆς πατρίδος Γεωργίου Κοσονάκου, καί τήν 30ήν Τρισάγιον πρό τῆς προτομῆς τοῦ Ι. Θεοδωρακοπούλου Ἀκαδημαϊκοῦ εἰς τήν Σκάλαν.

Ὠ ρ κ ι σ ε τήν 30ήν εἰς τό ΚΕΕΜ τούς Νεοσύλλεκτους Στρατιῶτες τῆς Α΄ ΕΣΣΟ 2012.

Π ρ ο ἔ σ τ η τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδεῖας τοῦ Χρήστου Καλαβρυτινοῦ εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τήν 31ην καί τήν ἴδιαν ἡμέραν εἰς τήν Ἐλαίαν τῆς Κηδεῖας τῆς Πρεσβυτέρας Φεβρωνίας Ὀρφανάκου.

Σ υ μ μ ε τ ἔ σ χ ε τήν 7ην καί 8ην εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τήν 15ην εἰς τήν Ἡμερίδα διά τά Ἑσυχαστήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σ υ ν η ν τ ἦ θ η τήν 13ην μέ τούς Νεφροπαθεῖς τοῦ Νομοῦ Λακωνίας καί ἀπεδέχθη τήν ἐκ μέρους τους γενομένην τιμητικήν πρότασιν νά εἶναι ἐπίτιμον Μέλος τοῦ Σωματείου τους καί τήν 19ην μέ τούς ἐργαζομένους εἰς τό Κέντρον Ἀποθεραπείας καί Ἀποκαταστάσεως.

Κατά τόν μήνα Ἀπρίλιον 2012:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τήν 1ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 4ην εἰς τό Γεράκιον (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία διὰ τὰ Σχολεῖα), τήν ἰδίαν ἡμέραν ἐχοροστάτησε κατὰ τήν ἑσπερινήν Προηγιασμένην χάριν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τήν 6ην εἰς τό Καστόριον (Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία διὰ τὰ Σχολεῖα), τήν 8ην εἰς τοὺς Μολάους, τήν 9ην εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους Βοιῶν (Προηγιασμένη), τήν 10ην εἰς τό Λευκόχωμα (Προηγιασμένη), τήν 11ην εἰς τήν Κοκκινόραχην (Προηγιασμένη) τήν 12ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 14ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τήν 15ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 16ην εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Παντανάσης Βοιῶν, τήν 17ην εἰς τό πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτσας, τήν 18ην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τήν 20ήν εἰς τήν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν Ζωοδόχου Πηγῆς Καστρίου, τήν 22αν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τήν 23ην εἰς τόν Ἐλκόμενον Μονεμβασίας ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς Χρυσαιτίσεως καί τήν 29ην εἰς τήν ἐνορίαν Ἐλους.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατὰ τόν ἑσπερινόν τήν 1ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (τελευταῖος κατασκευαστικός), τήν 15ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν (ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης), τήν 16ην εἰς τό πανηγυρίζον Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ, τήν 19ην εἰς τήν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας καί τήν 22αν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Χρυσαιτίσεως Μονεμβασίας.

Ἐπίσης ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε τήν 8ην εἰς Νεάπολιν, τήν 9ην εἰς Καλογωνιάν, τήν 10ην εἰς Ἅγιον Σπυρίδωνα Σπάρτης κατὰ τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, τήν 11ην εἰς Τσεραμιό κατὰ τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροῦ Νυπτῆρος, τήν 12ην εἰς τόν Μητροπολιτικόν

Ναόν κατὰ τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν, τήν 13ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποκαθλώσεως καί τήν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν κατὰ τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου, ἐνῶ κατὰ τήν συνάντησιν τῶν Ἐπιταφίων ὠμίλησε κατὰ τὰ καθιερωμένα εἰς τήν πλατείαν τῆς πόλεως. Ἐπίσης τήν Μεγάλην Τετάρτην ἐτέλεσε τό Ἱερόν Εὐχέλαιον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τήν 28ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης τόν γάμον τοῦ Πάνου Ψυχογιοῦ καί τῆς Ἰωάννας Ζαχαριά.

Ἐ β ἄ π τ ι σ ε τήν 28ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνίας τό τέκνον τοῦ Παναγιώτη καί τῆς Σταυρούλας Γιαννοπούλου. Εἰς τόν νεοφώτιστον ἐδόθη τό ὄνομα Γεώργιος.

Π ρ ο ἔ σ τ η τήν 6ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Ἱατροῦ Γεωργίου Μηνακάκη, τήν 18ην εἰς Γούναρη τῆς Κηδείας τοῦ Γεωργίου Παπαδημητρίου πατρός τοῦ Ἱερομονάχου Ἀγαπίου, τήν 25ην εἰς Λευκόχωμα τῆς Κηδείας τῆς Αἰκατερίνης Παπαδάκου καί τήν 1ην ἐτέλεσε Τρισάγιον κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια εἰδικῆς στήλης διὰ τόν φονευθέντα Πυροσβέστην Κων/νον Καστρήν εἰς τήν Σκάλα.

Π ρ ο ῆ ῑ ρ ε υ σ ε τήν 6ην Συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Σπάρτης, τήν 24ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου Ἀποθεραπείας, τήν ἰδίαν ἡμέραν Συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνάτων Σπάρτης καί τήν 27ην Συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ τοιούτου.

Ὡ μ ί λ η σ ε τήν 5ην εἰς τό 1ον Δημοτικόν Σχολεῖον Σπάρτης προσκληθεῖς ὑπό τῶν διδασκόντων καί τῶν μαθητῶν, τήν 6ην εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Βασιλείου κατὰ τήν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν

Ἱεροψαλτῶν «Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος», τὴν 17ην εἰς εἰδικὴν ἐκδήλωσιν ἐκθέσεως φωτογραφίας εἰς τὰ Ἀνώγεια τὴν ὁποίαν ὠργάνωσε ὁ πολιτιστικὸς σύλλογος Ἀνωγείων, τὴν 23ην ἐπραγματοποίησεν συνέντευξιν εἰς τὴν «TV ΕΛΛΑΔΑ», τὴν 25ην κατὰ τὴν παρουσίᾳσιν τῆς ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ Διδασκάλου Βασιλείου Βλαχάκου καὶ τὴν 30ὴν κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον 2012:

Ἐλ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 2αν εἰς τὸ Γεράκι, τὴν 3ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἄργους εὐγενῶς προσκληθεῖς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Ἰακώβου μετ' ἄλλων Ἀρχιερέων, τὴν 5ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Βάρσοβας, τὴν 6ην καὶ 13ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 20ὴν εἰς τὸ Λάγιον, τὴν 21ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κων/νου Πελλάνης, τὴν 23ην εἰς τὸν Ἐλκόμενον Μονεμβασίας, τὴν 24ην εἰς τὴν Σπαρτιάν, τὴν 26ην εἰς τὸ Γούναρη, τὴν 27ην εἰς τὰ Περιβόλια καὶ τὴν 29ην εἰς τὸν ἀρχαῖον Μυστρά ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Πόλεως.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε κατὰ τὸν ἔσπερινόν τὴν 1ην εἰς τὸ ἑορτάζον παρεκκλήσιον τοῦ Ἐπισκοπείου, τὴν 2αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἄργους, τὴν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Μαγούλας, τὴν 7ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἑνορίαν, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου Κυπαρισίου Πελλάνης, τὴν 12ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ζερμπίτσης, τὴν 13ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τὴν 15ην εἰς τὸ Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Συκέας, τὴν 16ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Κουλεντίων, τὴν 20ὴν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Κων/νου Καραβά, τὴν 22αν εἰς τὸν

Ὁσιον Νίκωνα ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τὴν 23ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως Ἐλαίας καὶ τὴν 25ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Βασσαρᾶ ἐνῶ ἐχοροστάτησε τὴν 8ην εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν παρεκκλήσιον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τὴν 9ην κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ὁδηγῶν εἰς Ὁσιον Νίκωνα.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 19ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸν γάμον τοῦ Ἀνδρέα Τούντα καὶ τῆς Ἐλπίδος Βερούτη.

Ἐ β ᾶ π τ ι σ ε τὴν 6ην εἰς τὴν Λογγάστρα τὸ τέκνον τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἑνορίας π. Ἀλεξάνδρου. Εἰς τὴν νεοφώτιστον ἐδόθη τὸ ὄνομα Παρασκευή, τὴν 20ὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸ τέκνον τοῦ Δημητρίου καὶ Χριστιάνας Φούρκα, ὀνομάσας αὐτὸ Παναγιώτη.

Ἐ χ ε ι ρ ο τ ό ν η σ ε τὴν 21ην εἰς τὴν Πελλάναν Διάκονον τὸν Μοναχὸν Εὐσέβιον Ρασσιᾶν τελειόφοιτον τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ἀ π έ ν ε ι μ ε τὴν 7ην τὸ ὄφθίκιον τοῦ Οἰκονόμου εἰς τὸν αἰδεσιμ. ἐφημέριον τῆς ἑνορίας Ἁγίου Ἰωάννου Ἀπιδέας π. Δημήτριον Μαρτσούκον καὶ τὴν 23ην τὸ ὄφθίκιον τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου εἰς τὸν αἰδεσιμ. ἐφημέριον Ἐλαίας π. Βασίλειον Παπασωτηρόπουλον, Θεολόγο καὶ καθηγητῆ.

Ἐ κ ε ι ρ ε τὴν 12ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ζερμπίτσης Μεγαλόσχημον Μοναχὴν τὴν Ἀδελφὴν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουκουζέλισσαν καὶ τὴν 13ην εἰς Ἁγίους Τεσσαράκοντα Μοναχὸν τὸν δόκιμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰωάννην Ρασσιᾶν, ὀνομάσας αὐτὸν Εὐσέβιον.

Π ρ ο έ σ τ η τὴν 5ην εἰς τὴν Τραπεζοντὴν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Ἐλευθερίου Κιαμάκου, τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς Παπαδιάνικα τῆς Κηδείας τοῦ Γεωργίου Τριχείλη πατρός τοῦ Δημάρχου Μονεμβασίας καὶ τὴν 17ην εἰς τὰ Βρέσθενα τῆς Κηδείας τῆς Σταματικῆς Καρακάση Πρεσβυτέρας.

Ἐτέλεσε θυρανοίξια τὴν 12ην εἰς Γούναρη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κων/νου.

Ἐπραγματοποίησε τὴν 15ην Σύναξιν Ἱερατικὴν εἰς Νεάπολιν καὶ Συκέα διὰ τούς Ἐφημερίους των Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπειῶν Νεαπόλεως, Ἐλίκας, Μολάων, Μονεμβασίας καὶ Ἀσωπού.

Πρόδρευσε τὴν 30ήν Συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὰ Ἰδρύματα καὶ τὸ Νοσοκομεῖον Σπάρτης καὶ ἐδέχθη εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους συμπαρασταθεῖς ποικιλοτρόπως εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὰ προβλήματα τους.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 2012:

Ἐλειτούργησε τὴν 3ην εἰς Ξηροκάμπιον, τὴν 4ην εἰς Ἅγιον Γεώργιον Βοιῶν, τὴν 9ην εἰς Βελλιές (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τὴν 11ην εἰς Καρυᾶς, τὴν 18ην εἰς Νιάτα καὶ τὴν 25ην εἰς Γράμμουςαν.

Ἐχοροστάτησε τὴν 2αν εἰς Γλυκόβρυσιν κατὰ τὴν Α΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τὴν 4ην εἰς Νεάπολιν (Κατανυκτικός Ἑσπερινός), τὴν 8ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱεράν Μονὴν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τὴν 9ην εἰς Βελλιές (Προηγιασμένη) καὶ εἰς Μονεμβασίαν κατὰ τὴν Β΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τὴν 11ην εἰς Γεράκιον (Κατανυκτικός Ἑσπερινός), τὴν 16ην εἰς Μολάους κατὰ τὴν Γ΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τὴν 18ην εἰς Ἅγιον Δημήτριον Ζάρακος (Κατανυκτικός Ἑσπερινός), τὴν 21ην εἰς Φοινίκιον (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τὴν 23ην εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Μονεμβασίας κατὰ τὴν Δ΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τὴν 24ην εἰς Ἀγγελώνα καὶ τὴν 30ήν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Φανερωμένης Ἀναβρυτῆς κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 2012:

Ἐλειτούργησε τὴν 1ην εἰς Πισάματα, τὴν 8ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Σπάρτης, τὴν 12ην, τὴν 14ην, τὴν 15ην καὶ 16ην εἰς τὸν Πάνσεπτον Ναὸν τοῦ Πρωτάτου (Ἅγιον Ὅρος), τὴν 17ην εἰς τὴν Ἱεράν Μεγίστην Μονὴν Βατοπεδίου, τὴν 20ήν εἰς Ρηχέαν, τὴν 22αν εἰς Μυρτέαν, τὴν 23ην εἰς Δαφνί καὶ τὴν 29ην εἰς Πλατάναν.

Ἐχοροστάτησε τὴν 1ην εἰς Μεταμόρφωσιν (Κατανυκτικός Ἑσπερινός), τὴν 8ην εἰς Καστόρειον (Ἀκολουθία Νυμφίου), τὴν 9ην εἰς Παρόριον (Ἀκολουθία Νυμφίου), τὴν 10ην εἰς Ἅγιον Νικόλαον Σπάρτης (Ἀκολουθία Νυμφίου), τὴν 12ην, 13ην, 15ην καὶ 16ην εἰς τὸν Πάνσεπτον Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, τὴν 19ην εἰς Μαγούλαν καὶ τὴν 22αν εἰς Ἀνώγεια.

Πρόεστη τὴν 16ην τῆς λιτανείας τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνοσ τῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἑστί» εἰς Καρυᾶς Ἀγίου Ὁρους καὶ τὴν 17ην τῆς λιτανείας τῆς Παναγίας Βηματαρίσεως εἰς τὴν Ἱεράν Μεγίστην Μονὴν Βατοπεδίου.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάιον 2012:

Ἐλειτούργησε τὴν 13ην καὶ τὴν 17ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τὴν 19ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἰέρακος, τὴν 20ήν εἰς Ἁγίαν Εἰρήνην Μαγούλας, τὴν 21ην εἰς Φλόκα Ἀγίου Δημητρίου Μονεμβασίας, τὴν 24ην εἰς Ἅγιον Σπυρίδωνα Σπάρτης καὶ τὴν 27ην εἰς Ἀλεποχώριον.

Ἐχοροστάτησε τὴν 18ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἰέρακος, τὴν 20ήν εἰς Νόμια Μονεμβασίας καὶ τὴν 23ην εἰς Μαγούλαν.

Ἐνεκαινίασε τὴν 19ην τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἰέρακος κατόπιν σεπτῆς εντολῆς του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ευσταθίου.

Από την άπονομή τιμητικῶν ἐπαίνων κατὰ τὸν τελευταῖο κατανοκτικὸ ἔσπερινὸ (1-4-2012)

*Ἀπὸ τὴν εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ π. Εὐσεβίου Ρασσιᾶ, ἀδελφοῦ
τῆς Ἱεράς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Σπάρτης (21-5-2012)*

*Άπό τόν έσπερινό της έορτής τής Συνάξεως τών Λακώνων Αγίων.
Διακρίνονται στό κέντρο ό Σέβ. Μητροπολίτης Καμεροϋν κ. Γρηγόριος,
ό Σέβ. Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων και ό Σέβ. Ποιμενάρχης μᾶς κ. Εϋστάθιος (10-3-2012)*

*Άπό τήν συναυλία Βυζαντινής Μουσικής τοϋ Συλλόγου Ίεροψαλτών Νομοϋ Λακωνίας
«Πέτρος ό Πελοποννήσιος» (6-4-2012)*